

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

A- İptal ve yürürlüğün durdurulması istemini içeren 28.4.2010 tarihli dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

II. GEREKÇE

1) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 1 inci maddesinin, "terörle mücadeleye ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' Tümcesinin Anayasaya Aykırılığı

05.02.2009 tarihli Bakanlar Kurulu kararıyla kararlaştırılan, 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı' 11.05.2009 tarih ve 2021 sayılı T.C. Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü yazısı ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na gönderilmiş ve 17.02.2010 kabul tarihi ile 04.03.2010 tarih ve 27511 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlük kazanmıştır.

Tasarının Genel Gerekçesi'nde; İç güvenlik hizmetlerinin bir parçası olan terörle mücadelenin esas olarak İçişleri Bakanlığı'nın görev ve sorumluluğu içinde olduğundan bahisle, bu görevin ifasında anılan bakanlık dışında diğer bazı kurum ve kuruluşların da çeşitli görevler ifa ettiği ve ancak bu alanda zaman zaman koordinasyon sorunları yaşandığı belirtilmiş, bu sorunların giderilmesi, ülkemizi tehdit eden terör odaklarının yurt dışı bağlantılarını izlemek ve etkisiz hale getirmek için diğer ülkelerle ortak tedbirler geliştirmenin zorunlu hale geldiği ifade edilmiş ve duyulan bu gereksinimlerin giderilmesi için de yeni stratejiler, yeni planlama ve tedbirler geliştirerek karar vericilere sunmak üzere tatmin edici ölçüde hizmet veren bir kuruma ihtiyaç duyulduğu hususları gerekçe alınmak suretiyle bu amaçlarla; terörle mücadeleye ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak için 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na tabi genel bütçeli bir idare statüsünde olmak üzere İçişleri Bakanlığı'na bağlı 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı' kurulduğu ve aynı zamanda güvenlik kuruluşları ile ilgili kurumlar arasında terörle mücadele alanında gerekli koordinasyonu sağlamak, bu alandaki politika ve uygulamaları değerlendirmek amacıyla da İç İşleri Bakanı başkanlığında 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' oluşturulduğu belirtilmiştir.

Yine gerekçede de ifade edildiği üzere, Müsteşarlık dört ana hizmet birimi, üç danışma birimi ve bir yardımcı hizmet biriminden oluşan bir örgüt yapısını haiz olup, bunun yanında güvenlik politikaları ve sosyo ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere de illerde İçişleri Bakanlığı teşkilatında İl Sosyal Etüd ve Proje Müdürlüğü kurulmuş, aynı amaçla da ihtiyaç duyulan ilçelerde valiliğin teklifi ve Bakanlığın onayı ile bürolar kurulabilmesi öngörülmüştür.

Hukuk düzenimizde, 3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 174 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 13.12.1983 gün ve 174 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Kaldırılması ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında 202 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 'Amaç' başlıklı 1 inci maddesi; 'Bu Kanunun amacı, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkili, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülebilmesi için

bakanlıkların kurulmasına, teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.' hükmünü amir olup, 'Kapsam' başlıklı 2 nci maddesi 'Bu Kanun, Milli Savunma Bakanlığı hariç diğer bakanlıkların merkez, taşra, yurt dışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşlarını kapsar.' düzenlemesini içermektedir. 3046 sayılı Kanun'un 16 ncı maddesi (d) bendi; 'Bir bakanlıkta birden fazla müsteşarlık kurulamaz' buyurucu düzenlemesini içermektedir. Yine aynı Kanun'un 15 inci maddesi ise; 'Hiyerarşik kademeler ve birim unvanları' başlığı altında; bakanlık merkez, taşra, yurtdışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşların hiyerarşik kademelerini; hizmetin özelliklerinden kaynaklanan farklılıklar dikkate alınmak kaydıyla ne şekilde düzenleneceği tahdidi olarak belirlenmiştir. Bu belirlemeye göre; Bakanlık merkez teşkilatında, bir Müsteşarlık, Müsteşarlığa bağlı Genel Müdürlük, Kurul veya Daire Başkanlığı, Genel Müdürlük veya Kurul Başkanlığına bağlı Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü şeklinde örgütlenmek olasıdır ve dolayısıyla, kanun birden fazla müsteşarlığa cevaz vermediği gibi, 5952 sayılı Kanunla öngörülen 'merkez'; 'il müdürlüğü' veya 'büro' şeklinde bir hiyerarşik kademenin kabulü de hukuk düzenimizde olası değildir. Dolayısıyla, İçişleri Bakanlığına bağlı, maddeyle öngörülen şekilde bir müsteşarlık kurulması hukuken olanaksızdır.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Hukuk devleti, aynı zamanda bireylerin haksızlıktan korunmasını ve mutluluğunu amaç edinir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "yasa koymak,

değiştirmek, yasaı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır.' İfadesi nazara alındığında, genel olarak 5952 sayılı Yasa bütünüyle ve amacını belirleyen 1 inci maddede talep konusu tümce, hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Diğer taraftan; Anayasanın 95 inci maddesine göre yasama organı çalışmalarını kendi yaptığı iç tüzük hükümlerine göre yürütmekle yükümlüdür. TBMM İç Tüzüğü'nün 85 inci maddesi; kanun tasarı ve tekliflerinin Anayasa dili, kanun yazılış tekniği bakımından incelenmesi şartını aramaktadır. Kanun tekniği bakımından kıstasın ise, 19.12.2005 tarih ve 2005/9986 sayılı, Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlük kazanan 'Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik' hükümlerinden alınacağı açıktır. Bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrası (ç) bendi, bir tasarı taslağı hazırlanırken ilgili tüm mevzuatın incelenmesini gerekiyorsa bunlarda da değişiklik yapılmasını öngörmektedir. Bu hüküm de, yasalar arasında uyum sorununu engellemek amacına yöneliktir. Bu uyumun sağlanmaması durumunda ise, hukuk devleti ilkesinin zedeleneceği ve bu düzenlemenin Anayasanın 2 nci maddesine aykırılık taşıyacağı açıktır.

Yine, 5952 sayılı yasanın, tasarı metninin Meclis Başkanlığı tarafından esas olarak İçişleri Komisyonu'na talı olarak da Plan ve Bütçe Komisyonlarına havale edildiği, İçişleri Komisyonu tarafından hazırlanan 20.05.2009 tarih ve Esas No: 1/704, Karar No: 16 sayılı Raporu'nda; 'Komisyonca 'Müsteşarlığın kurulmasıyla, ilk defa bünyesinde iki müsteşarlığı barındıran bir bakanlık yapılanmasının ortaya çıktığı ve 'otorite tecezzi kabul etmez ilkesi de dikkate alındığında müsteşarlıklar arasında muhtemel bir yetki çatışması yaşanabileceği...' konusunda yöneltilen fikre cevaben 'iki müsteşarlık arasında bir yetki ve görev çatışmasının söz konusu olmayacağı, zira yeni kuruluşun müsteşarlık adını taşısa da bunun İçişleri Bakanlığı'nın bağlı kuruluşu olacağı, dolayısıyla iki müsteşarlıklı ifadesinin yanıltıcı olacağı' ifadeleri yer almaktadır. Görüşmeler sırasında Komisyon raporundaki bu açıklamanın gerçeği yansıtmadığına dair de herhangi bir açıklama, görüşme söz konusu değildir. Bu halde, 3046 sayılı Kanun'un 10 uncu maddesi uyarınca; Bakanlık bağlı kuruluşları; bakanlığın hizmet ve görev alanına giren ana hizmetleri yürütmek üzere, bakanlığa bağlı olarak özel kanunla kurulan, genel bütçe içinde ayrı bütçeli veya katma bütçeli veya özel bütçeli kuruluşlar olarak ve keza 5952 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile Müsteşarlığın 'genel bütçeli bir idare' olarak öngörüldüğü hususları birlikte değerlendirildiğinde, yasa koyucunun hükümet iradesi ile hazırlanan kanun tasarısında gerçekleştirilen bir tür kanuna karşı hile mantığına hizmet ettiği açıkça görülmektedir. Bu paralelde, 3046 sayılı kanuna göre bağlı kuruluşların genel müdürlük olarak örgütlenme zorunluluğu bulunduğu, bu halde de işbu istem konusu düzenlemenin bağlı kuruluşu müsteşarlık düzeyinde örgütlenmesinin hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığı açıktır.

Nitekim, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca 15.07.2004 gününde kabul edilen ve ancak Cumhurbaşkanlığı Makamı'nın 03.08.2004 tarih ve 2004/890 sayılı yazısı ile Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü maddeleri gereğince yeniden görüşülmek üzere geri gönderilen ve halen Komisyonunda bulunan 5227 sayılı 'Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun' un 28 inci maddesinde de; yürürlükteki mevzuat hükümlerinin idari örgütlenmede bu kabil bir hiyerarşik yapıya geçit vermediği görüldüğünden; Bakanlıklarda merkez teşkilatında 'Müsteşarlık' biçiminde örgütlenme ve keza bağlı kuruluşların da 'Müsteşarlık' veya 'Başkanlık' biçiminde yapılanması öngörülmüştür. Ancak, anılan yasa bu haliyle yürürlük kazanmamış olduğundan, hukuk düzenimiz açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu halde söz konusu kanun yürürlük kazanmış gibi, yürürlükte bulunan 3046 sayılı Kanun hükümlerinin açık yasağına rağmen, halen tasarı halindeki bu kanun

düzenlemeleri baz alınarak, devlet yapılanmasında hukuki alt yapısı bulunmayan bir örgütlenme modelinin benimsenmesi ve hatta Esas Komisyona da 'bağlı kuruluş olup, Müsteşarlık biçiminde örgütlenmiş olduğunun' ifade edilmesi suretiyle hayat bulan düzenleme, kesinlikle Anayasanın 2 nci maddesinde öngörülen Hukuk Devleti ilkesine aykırılık içermektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.1989 tarih ve E:1989/11, K:1989 sayılı kararında; 'Anayasanın 2 nci maddesi, Türkiye Cumhuriyetinin nitelikleri arasında Hukuk Devleti ilkesine de yer vermiştir. Hukuk Devleti, Devletin bütün faaliyetlerinde hukukun egemen olduğu devlettir. Bu tür devlette de 'Hukuk güvenliği' ni sağlayan bir düzenin kurulması asıldır. Devlet, görevlerini yerine getirirken, 'Hukuk devleti' niteliğini yitirmemeli, hukukun uygar ülkelerinde kabul edilen temel ilkelerini sürekli göz önünde tutmalıdır. Böyle bir düzende, 'Devlete güven' ilkesi, vazgeçilmez temel öğelerdendir. Devlete güven, hukuk devletinin sağlamak istediği huzurlu ve istikrarlı bir ortamın sonucu olarak ortaya çıkar. Yasaların Anayasaya uygunluğu karinesi asıldır. Yasalara gösterilen güven ve saygıdan kaynaklanan oluşumların sonuçlarını korumak gerekir' ifadelerine yer verilmiştir.

Anayasanın 6 ncı maddesi 'Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz.' hükmüne yer vermiştir. 5952 Sayılı yasa ile oluşturulmak istenilen yapılanma ve bu yapılanma ile verilecek olan yetki ve konulan esaslar 6 ncı maddenin belirlediği esaslara aykırıdır.

Bir başka husus, madde; kanun amacını açıkça ve sınırlı olarak 'terörle mücadeleye ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak' tanımlamıştır ancak, kanun uygulamasında 'terör' kavramının neyi işaret ettiği hususu belirsizdir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiği üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gösterdiği ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' değıminden neyin anlaşılması gerektiği hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. Örneğin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.'

Verilen kararda da yer bulduğu üzere, kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Anayasanın 113 üncü maddesi birinci fıkrası; 'Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görevleri, yetkileri ve teşkilatı kanunla düzenlenir.' şeklindedir, dolayısıyla Bakanlık teşkilatına ilişkin 3046 sayılı çerçeve kanun hükümlerine uyum Anayasal zorunluluktur. 3046 sayılı kanunun 3 üncü maddesine göre; 'Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, mevcut bakanlıkların bölünmesi veya birleştirilmesi, bakanlıkların görevleri, yetkileri ve teşkilatı bu Kanun esaslarına göre düzenlenir.' Böylelikle, her bir bakanlığın teşkilat ve görevleri hakkında kanun, bu kanunda belirlenen esaslar ve ilkeler doğrultusunda kurallar getirilmesinin zorunlu kılınması, Anayasanın 123 üncü maddesi ile getirilen idarenin kanuniliği ilkesinin bir sonucudur. Nitekim, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 1 inci maddesinin, "terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesi Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

2) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 2 nci Maddesinin Birinci Fıkrasının; (a) ve (d) Bendlerinin Anayasaya Aykırılığı

Maddede (a) bendi ile kanunda geçen 'Bakan' ibaresinin İçişleri Bakanını, (b) bendi ile de kanunda geçen 'Bakanlık' ibaresinin İçişleri Bakanlığını, (d) bendi ile de Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığını ifade ettiği belirtilmiş olup; yukarıda; 5952 sayılı kanunun 1 inci maddesi, birinci cümlesi, "terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesine ilişkin açıklamalar doğrultusunda, Anayasaya aykırıdır.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 2 nci maddesi birinci fıkrası; (a) ve (d) bendleri; Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

3) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 3 üncü Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

'(1) Terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı kurulmuştur.' düzenlemesi; yukarıda verilen; 5952 sayılı Kanunun 1 inci maddesi, birinci cümlesi, "terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesine ilişkin açıklamalar doğrultusunda, Anayasaya aykırıdır.

Ayrıca; 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun

Milli İstihbarat Teşkilatının görevleri başlıklı 4 üncü maddesi;

'Milli İstihbarat Teşkilatının görevleri şunlardır;

a) Türkiye Cumhuriyetinin ülkesi ve milleti ile bütünlüğüne, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine, Anayasal düzenine ve milli gücünü meydana getiren bütün unsurlarına karşı içten ve dıştan yöneltilen mevcut ve muhtemel faaliyetler hakkında milli güvenlik istihbaratını Devlet çapında oluşturmak ve bu istihbaratı Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri ile gerekli kuruluşlara ulaştırmak.

b) Devletin milli güvenlik siyasetiyle ilgili planların hazırlanması ve yürütülmesinde; Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri ile ilgili bakanlıkların istihbarat istek ve ihtiyaçlarını karşılamak.

c) Kamu kurum ve kuruluşlarının istihbarat faaliyetlerinin yönlendirilmesi için Milli Güvenlik Kurulu ve Başbakana tekliflerde bulunmak.

d) Kamu kurum ve kuruluşlarının istihbarat ve istihbarata karşı koyma faaliyetlerine teknik konularda müşavirlik yapmak ve koordinasyonun sağlanmasında yardımcı olmak.

e) Genelkurmay Başkanlığınca Silahlı Kuvvetler için lüzum görülecek haber ve istihbaratı, yapılacak protokole göre Genelkurmay Başkanlığına ulaştırmak.

f) Milli Güvenlik Kurulunda belirlenecek diğer görevleri yapmak.

g) İstihbarata karşı koymak.' Hükümü ile

'Bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının görev ve yükümlülükleri' başlıklı 5 inci madde:

'Bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının Devlet istihbaratına ilişkin görevleri şunlardır:

a) Kendi konularında;

1. Görevlerinin gerektirdiği istihbaratı oluşturmak,
2. MİT tarafından istenecek haber ve istihbaratı elde etmek,
3. İstihbarata karşı koymak.

b) Elde ettikleri milli güvenliğe ilişkin haber ve istihbaratı anında MİT'e ulaştırmak.

MİT mensuplarına hizmetlerinin yerine getirilmesi sırasında bakanlıklar ile diğer kamu kurum ve kuruluşları gereken her türlü yardım ve kolaylığı göstermekle yükümlüdürler.

Bakanlıklar ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yukarıda belirtilen görev ve yükümlülüklerinin yerine getirilmesiyle ilgili koordinasyonun sağlanması ve istihbarat çalışmalarının yönlendirilmesinde, temel görüşleri oluşturmak üzere, MİT Müsteşarının Başkanlığında Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu (MİKK) kurulmuştur.

Kurul, üç ayda bir; Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri veya Yardımcısı, Genelkurmay İstihbarat Başkanı veya Yardımcısı, bakanlıkların müsteşarları, kurum ve kuruluşların yetkili amirleri, MİT'in ilgili başkanları ile MİT Müsteşarının çağıracağı diğer kamu görevlilerinin iştirakiyle toplanır.' Hükümü ve

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1 inci maddesi 'Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir.' Hükümü birlikte nazara alındığında; her iki kurum arasında görev alanlarında çakışma bulunduğu ve bu nedenle düzenlemenin, Anayasa 104 üncü maddesi birinci fıkrası gereğince düzenli ve uyumlu çalışması Anayasal gereklilik olan Devlet organları arasında çatışma yaratabilecek nitelikte bulunduğu açıktır.

Yine; 3046 sayılı kanunun 'Sürekli kurullar' başlıklı; 39 uncu maddesi; Bakanlıklarda ve bağlı kuruluşlarda hizmetin kurul biçiminde yürütülmesi gerektiğinde, görevleri ve teşekkül tarzı kuruluş kanunlarında veya diğer kanunlarda gösterilmek kaydıyla sürekli kurullar kurulabilir.' Hükümünü içermekle birlikte Müsteşarlık biçiminde bir örgütlenme meri mevzuat bakımından bağlı kuruluş niteliğinde bulunmadığından; kurulması öngörülen kurulun Müsteşarlık bünyesinde kurulması hukuken mümkün değildir, keza bu kurulun 3152 sayılı Kanunda değişiklik yapılmak suretiyle kurulmadığı nazara alındığında da Anayasanın 2 nci maddesi kapsamında düzenlemenin hukuk devleti ilkesine uymadığı açıktır.

Yukarıdaki izahatla birlikte dilekçemizin Anayasaya aykırılık nedenleri bölümünün 1 inci maddeye ilişkin birinci başlık bölümünde yer alan nedenlerle 17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 3 üncü maddesi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

4) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 4 üncü Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

4.1) Birinci fıkrası

'(1) Güvenlik kuruluşları ve ilgili kurumlar arasında terörle mücadele alanında gerekli koordinasyonu sağlamak, bu alandaki politika ve uygulamaları değerlendirmek amacıyla Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu kurulmuştur.'

Kanun uygulamasında; 'Güvenlik kuruluşları' ve 'terör' kavramının neyi işaret ettiği hususu belirsizdir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiği üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gösterdiği ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' deyiminden neyin anlaşılması gerektiği hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. Örneğin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.

Verilen kararda da yer bulduğu üzere, kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Diğer taraftan, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Bu anlamda, Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları hakkında 3046 sayılı Kanun'un, 'Hiyerarşik kademeler ve birim unvanları' başlıklı 15 inci maddesi uyarınca; Bakanlık merkez teşkilatında, Müsteşarlığa bağlı 'Kurul Başkanlığı' kurulması ve buna bağlı olarak da Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü, Şeflik biçiminde alt birimlerin kurulması mümkündür. Dolayısıyla, müstakilen 'Kurul' adı altında ve 5912 sayılı Kanunun 'Teşkilat' başlıklı 5 inci maddesi ile Kanun eki (1) sayılı cetvelde yer verilmeksizin 'Teşkilata' 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' adında bir birimin öngörülmesi hukuk düzenimizde, hem kanun tekniği açısından uyumsuz olup aynı zamanda da çerçeve kanun niteliğindeki 3046 sayılı kanun hükümlerine aykırı bir yasama faaliyeti niteliğindedir. Bu durum, İdarenin kanuniliği ilkesi ile çatışmaktadır.

Yukarıdaki izahatla birlikte dilekçemizin Anayasaya aykırılık nedenleri bölümünün 1 inci maddeye ilişkin birinci başlık bölümünde yer alan nedenlerle, 17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 4 üncü maddesi birinci fıkrası; Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

4.2) İkinci fıkrası

'(2) Kurul, İçişleri Bakanının başkanlığında, Genelkurmay İkinci Başkanı, Jandarma Genel Komutanı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı, Adalet Bakanlığı Müsteşarı, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarı,

Emniyet Genel Müdürü ve Sahil Güvenlik Komutanından oluşur. Gerektiğinde gündemle ilgili diğer kurum ve kuruluş temsilcileri de toplantıya davet edilebilir. Kurul İçişleri Bakanının daveti üzerine toplanır. Toplantı gündemi, Kurul üyelerinin görüşleri alınarak İçişleri Bakanı tarafından belirlenir. Kurulun sekreteryaya görevi Müsteşarlık tarafından yerine getirilir.' düzenlemesinde;

Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları hakkında 3046 sayılı Kanun'un, 'Hiyerarşik kademeler ve birim unvanları' başlıklı 15 inci maddesi uyarınca; Bakanlık merkez teşkilatında, Müsteşarlığa bağlı 'Kurul Başkanlığı' kurulması ve buna bağlı olarak da Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü, Şeflik biçiminde alt birimlerin kurulması mümkün olduğundan; müstakilen 'Kurul' adı altında ve 5912 sayılı Kanun eki (1) sayılı cetvelde de yer verilmeksizin 'Teşkilata', 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' adında bir birimin öngörülmesi hukuk düzenimizde çerçeve kanun niteliğindeki 3046 sayılı kanun hükümlerine aykırı bir yasama faaliyeti niteliğinde olup, idarenin kanuniliği ilkesi ile çatışmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Ayrıca, Anayasanın 118 inci maddesi üçüncü fıkrası; 'Millî Güvenlik Kurulu; Devletin millî güvenlik siyasetinin tayini, tespiti ve uygulanması ile ilgili alınan tavsiye kararları ve gerekli koordinasyonunun sağlanması konusundaki görüşlerini Bakanlar Kuruluna bildirir. Kurulun, Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği, toplumun huzur ve güvenliğinin korunması hususunda alınmasını zorunlu gördüğü tedbirlere ait kararlar Bakanlar Kurulunca değerlendirilir.' şeklindedir

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1 inci maddesi 'Terör; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir.' Hükmüne göre; Anayasal bir kurum olan Milli Güvenlik Kurulu görev alanındaki düzenlemeler, yasa hükmüyle, 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' na devredilmektedir.

Diğer taraftan, Kurul oluşumunda, İçişleri bakanı başkanlığında Kurul üyeliği öngörülen, Genelkurmay İkinci Başkanı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı bakımından konu değerlendirildiğinde;

Anayasa 117 nci madde uyarınca, Silahlı Kuvvetler Komutanı olup, savaşta Başkomutanlık görevlerini Cumhurbaşkanı namına yerine getiren ve Bakanlar Kurulu teklifi üzerine Cumhurbaşkanıca atanan, görev ve yetkilerinden dolayı Başbakana karşı sorumlu bulunan Genelkurmay Başkanına bağlı ve aynı zamanda 1612 sayılı Yüksek Askeri Şuranın

Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca Yüksek Askeri Şura Genel Sekreteri konumunda bulunan Genelkurmay İkinci Başkanı'nın; Milli Güvenlik Kurulu ile görev çatışması bulunan Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı bünyesinde kurulan 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' üyesi olarak yer alması; bağlı bulunduğu Genel Kurmay Başkanı'nın Milli Güvenlik Kurulu üyesi olduğu nazara alındığında; Anayasa 104 üncü maddesi birinci fıkrası gereğince düzenli ve uyumlu çalışması Anayasal gereklilik olan Devlet organları arasında çatışma yaratabilecek niteliktedir.

Aynı şekilde; Ayrıca; 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 'Kuruluş' başlıklı 3 üncü maddesi;

'Başbakana bağlı Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı kurulmuştur.

Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı; Müsteşar, Müsteşar yardımcıları, başkanlıklar, daireler ve şubeler ile diğer teşkilat birimlerinden oluşur.' Hükmü ve aynı kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası 'Milli İstihbarat Teşkilatına bu görevler dışında görev verilemez' hükmü birlikte değerlendirildiğinde; Teşkilat unsuru bulunan Müsteşara bu kanunda sayılan görevler dışında görev verilmesi mümkün değildir.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Hukuk devleti, aynı zamanda bireylerin haksızlıktan korunmasını ve mutluluğunu amaç edinir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "'yasa koymak, değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır.' İfadesi nazara alındığında, genel olarak 5952 sayılı Yasa bütünüyle ve amacını belirleyen 1 inci maddede talep konusu tümce, hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı'nın, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı bünyesinde kurulan 'Terörle Mücadele Koordinasyon Kurulu' üyesi olarak yer alması; 2937 sayılı kanunun; 'Bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının görev ve yükümlülükleri' başlıklı 5 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları;

'Bakanlıklar ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yukarıda belirtilen görev ve yükümlülüklerinin yerine getirilmesiyle ilgili koordinasyonun sağlanması ve istihbarat çalışmalarının yöneltmesinde, temel görüşleri oluşturmak üzere, MİT Müsteşarının Başkanlığında Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu (MİKK) kurulmuştur.

Kurul, üç ayda bir; Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri veya Yardımcısı, Genelkurmay İstihbarat Başkanı veya Yardımcısı, bakanlıkların müsteşarları, kurum ve kuruluşların yetkili amirleri, MİT'in ilgili başkanları ile MİT Müsteşarının çağıracağı diğer kamu görevlilerinin iştirakiyle toplanır.' Kapsamında her iki kurumun görev alanlarında çakışmalar bulunduğu ve ayrıca Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu'na Milli İstihbarat Müsteşarı başkanlık eder ve bu kurula İçişleri Bakanı katılırken, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığına İçişleri Bakanının başkanlık etmesi büyük bir çelişki olup, arz edilen hususlar nazara alındığında, Anayasa 104 üncü maddesi birinci fıkrası gereğince düzenli ve uyumlu çalışması Anayasal gereklilik olan Devlet organları arasında çatışma yaratabilecek niteliktedir. Ayrıca 4 üncü maddenin ikinci fıkrasında Kurul içerisinde Adalet Bakanlığı müsteşarı da sayılmıştır. Oysa Anayasamızın 159 uncu maddesinde Adalet Bakanlığı müsteşarı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun tabii üyesidir. Anayasamızın üçüncü bölümünde düzenlenen Yargı başlığı içinde yer alan, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu niteliği itibarıyla adli ve idari tüm yargı teşkilatının düzenlenmesinde belirleyici rolü olan bir kuruldur. Bu Kurulun üyesi olan Adalet Bakanı Müsteşarının İçişleri Bakanı Başkanlığında oluşan, başka bir kurula üye olarak belirlenmesi Anayasamıza özellikle 138 inci ve 159 uncu maddelerine aykırılık teşkil eder.

Yukarıdaki izahatla birlikte dilekçemizin Anayasaya aykırılık nedenleri bölümünün 1 inci maddeye ilişkin birinci başlık bölümünde yer alan nedenlerle, 17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 4 üncü maddesi ikinci fıkrası; Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü, 117 nci, 138 inci ve 159 uncu maddelerine aykırıdır.

5) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 5 inci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

5.1.) İkinci fıkrasının 'Bakanın onayı ile özel ihtisas ve araştırma komisyonları' İbaresini

Anayasanın 113 üncü maddesi birinci fıkrası şu şekildedir: 'Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görevleri, yetkileri ve teşkilatı kanunla düzenlenir.'

Ve yine Anayasanın 6 ncı maddesi de;

'Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir.

Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır.

Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz.'

Hükümünü amirdir. Buna göre; Anayasanın 113 üncü maddesi gereğince yürürlükte bulunan 3046 sayılı yasa ve yine 3152 sayılı yasa hükümleri kapsamında İçişleri Bakanına 'özel ihtisas ve araştırma komisyonu kurma' yetkisi tanınmamıştır.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "'yasa koymak, değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır.' İfadesi nazara alındığında madde tümce, hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Anayasa Mahkemesi'nin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Bu anlamda, Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları hakkında çerçeve kanun niteliğindeki 3046 sayılı kanun hükümlerinde tanınmayan bir yetkinin 5952 sayılı kanunla dolaylı yoldan tanınması İdarenin kanuniliği ilkesi ile de çatışmaktadır.

Yukarıdaki izahatla birlikte dilekçemizin Anayasaya aykırılık nedenleri bölümünün 1 inci maddeye ilişkin birinci başlık bölümünde yer alan nedenlerle, 17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 5 inci maddesi ikinci fıkrasının 'Bakanın onayı ile özel ihtisas ve araştırma komisyonları' ibaresi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

5.2) Üçüncü Fıkrası

Düzenleme; yukarıda verilen; 5952 sayılı Kanunun 1 inci maddesi, birinci cümlesi, "terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesine ilişkin açıklamalar doğrultusunda, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

6) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 6 ncı Maddesi, Birinci Fıkra 'Terörle' İbares; Birinci Fıkra (a) ve (b) Bendleri, Birinci Fıkra (c) Bendi 'veya yaptırmak' İbares; Birinci Fıkra (ç) Bendi 'Güvenlik kuruluşlarına' ve 'ilgili kurumlara' İbareleri; Birinci Fıkra (f) Bendinin Anayasaya Aykırılığı

Kanun uygulamasında; 'Güvenlik kuruluşları' ve 'terör' kavramının neyi işaret ettiği hususu belirsizdir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiği üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gösterdiği ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' deyiminden neyin anlaşılması gerektiği hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. Örneğin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.

Verilen kararda da yer bulduğu üzere, kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Diğer taraftan, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

(f) alt bendi ile getirilen, 'İnceleme ve denetleme yapmak ya da yaptırmak' düzenlemesi; Anayasanın 2 nci maddesine aykırıdır.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişî ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddî ve manevî varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Bu kapsamda, muhatabı ve yaptırımı ve sınırları belirsiz bir inceleme ve denetlemenin, Anayasanın 5 inci maddesinde öngörülen Devletin temel amaç ve görevleri ile Anayasanın 13 üncü maddesinde öngörülen Temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılması kapsamında ölçülülük ilkesine uymamaktadır.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 6 ncı maddesi, birinci fıkra 'Terörle' ibaresi; birinci fıkra (a) ve (b) bendleri, birinci fıkra (c) bendi 'veya yaptırmak' ibaresi; birinci fıkra (ç) bendi 'Güvenlik kuruluşlarına' ve 'ilgili kurumlara' ibareleri; birinci fıkra (f) bendi; Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci ve 13 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

7) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 7 nci Maddesi Birinci Fıkra, 'bakana' İbaresinin Anayasaya Aykırılığı

Yukarıda, Kanunun 1 inci maddesi, birinci cümlesi, "terörle mücadeleye ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu

sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesine dair açıklamalar kapsamında Anayasaya aykırıdır.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 'İstihbarat Değerlendirme Merkezi' başlıklı, 7 nci maddesi birinci fıkra, 'bakana' ibaresi; Anayasanın; 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

8) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 8 inci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

Hukuk düzenimizde, 3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 174 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 13.12.1983 gün ve 174 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Kaldırılması ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında 202 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 'Amaç' başlıklı 1 inci maddesi; 'Bu Kanunun amacı, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkili, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülebilmesi için bakanlıkların kurulmasına, teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.' hükmünü amir olup, 'Kapsam' başlıklı 2 nci maddesi 'Bu Kanun, Milli Savunma Bakanlığı hariç diğer bakanlıkların merkez, taşra, yurt dışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşlarını kapsar.' düzenlemesini içermektedir. 3046 sayılı Kanun'un 16 ncı maddesi (d) bendi; 'Bir bakanlıkta birden fazla müsteşarlık kurulamaz' buyurucu düzenlemesini içermekte olup, aynı Kanun'un 15 inci maddesi ise; 'Hiyerarşik kademeler ve birim unvanları' başlığı altında; bakanlık merkez, taşra, yurtdışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşların hiyerarşik kademelerini; hizmetin özelliklerinden kaynaklanan farklılıklar dikkate alınmak kaydıyla ne şekilde düzenleneceği tahdidi olarak belirlenmiştir. Bu belirlemeye göre; Bakanlık merkez teşkilatında, 1 Müsteşarlık, Müsteşarlığa bağlı Genel Müdürlük, Kurul veya Daire Başkanlığı, Genel Müdürlük veya Kurul Başkanlığına bağlı Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü şeklinde örgütlenmek olasıdır ve dolayısıyla, kanun birden fazla müsteşarlığa cevaz vermediği gibi, 5952 sayılı Kanunla öngörülen 'merkez'; 'il müdürlüğü' veya 'büro' şeklinde bir hiyerarşik kademelerin kabulü de hukuk düzenimizde olası değildir. Dolayısıyla, İçişleri Bakanlığına bağlı, maddeyle öngörülen şekilde bir 'İstihbarat Değerlendirme Merkezi' kurulması hukuken olanaksızdır.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "yasa koymak, değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır." İfadesi nazara alındığında, düzenleme; hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Diğer taraftan; Anayasanın 95 inci maddesine göre yasama organı çalışmalarını kendi yaptığı iç tüzük hükümlerine göre yürütmekle yükümlüdür. TBMM İç Tüzüğü'nün 85 inci maddesi; kanun tasarı ve tekliflerinin Anayasa dili, kanun yazılış tekniği bakımından incelenmesi şartını aramaktadır. Kanun tekniği bakımından kıstasın ise, 19.12.2005 tarih ve 2005/9986 sayılı, Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlük kazanan 'Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik' hükümlerinden alınacağı açıktır. Bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrası (ç) bendi, bir tasarı taslağı hazırlanırken ilgili tüm mevzuatın incelenmesini gerekiyorsa bunlarda da değişiklik yapılmasını öngörmektedir. Bu hüküm de, yasalar arasında uyum sorununu engellemek amacına yöneliktir. Bu uyumun sağlanmaması durumunda ise, hukuk devleti ilkesinin zedeleneceği ve bu düzenlemenin Anayasanın 2 nci maddesine aykırılık taşıyacağı açıktır.

Anayasa Mahkemesinin 12.12.1989 tarih ve E:1989/11, K:1989 sayılı kararında; 'Anayasanın 2 nci maddesi, Türkiye Cumhuriyetinin nitelikleri arasında Hukuk Devleti ilkesine de yer vermiştir. Hukuk Devleti, Devletin bütün faaliyetlerinde hukukun egemen olduğu devlettir. Bu tür devlette de 'Hukuk güvenliği' ni sağlayan bir düzenin kurulması asıldır. Devlet, görevlerini yerine getirirken, 'Hukuk devleti' niteliğini yitirmemeli, hukukun uygar ülkelerinde kabul edilen temel ilkelerini sürekli göz önünde tutmalıdır. Böyle bir düzende, 'Devlete güven' ilkesi, vazgeçilmez temel öğelerdendir. Devlete güven, hukuk devletinin sağlamak istediği huzurlu ve istikrarlı bir ortamın sonucu olarak ortaya çıkar. Yasaların Anayasaya uygunluğu karinesi asıldır. Yasalara gösterilen güven ve saygıdan kaynaklanan oluşumların sonuçlarını korumak gerekir' ifadelerine yer verilmiştir.

Bir başka husus, maddede kurulması öngörülen Merkezin kuruluş amacı; 'terörle mücadele alanında oluşturulacak politika ve strateji ile alınacak tedbirlere esas olmak üzere, ilgili birimlerden stratejik istihbaratın alınması ve değerlendirilmesi'; olarak belirlenmiştir. Ancak, kanun uygulamasında 'terör' kavramının neyi işaret ettiği hususu belirsizdir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiği üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gösterdiği ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' değiminden neyin anlaşılması gerektiği hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. Örneğin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.'

Verilen kararda da yer bulduğu üzere, 5952 sayılı kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Anayasanın 113 üncü maddesi birinci fıkrası; 'Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görevleri, yetkileri ve teşkilatı kanunla düzenlenir.' şeklindedir, dolayısıyla Bakanlık teşkilatına ilişkin 3046 sayılı çerçeve kanun hükümlerine uyum Anayasal zorunluluktur. 3046 sayılı kanunun 3 üncü maddesine göre; 'Bakanlıkların kurulması, kaldırılması, mevcut bakanlıkların bölünmesi veya birleştirilmesi, bakanlıkların görevleri, yetkileri ve teşkilatı bu Kanun esaslarına göre düzenlenir.' Böylelikle, her bir bakanlığın teşkilat ve görevleri hakkında kanun, bu kanunda belirlenen esaslar ve ilkeler doğrultusunda kurallar getirilmesinin zorunlu kılınması, Anayasanın 123 üncü maddesi ile getirilen idarenin kanuniliği ilkesinin bir sonucudur. Nitekim, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindedir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

İkinci fıkra ile; ihtiyaç duyulan istihbari bilgilerin Genelkurmay Başkanlığı, Dışışleri Bakanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından Müsteşarlığa verilmesi buyurucu biçimde düzenlenmiş ve herhangi bir sınırlama da getirilmemiştir. Oysa, sayılan kurumların her biri doğrudan Başbakanlığa bağlı yapılar olup, bu şekilde kurumsal hiyerarşinin aşılmasının Anayasanın 104 üncü maddesine aykırı olduğu açıktır.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 8 inci maddesi, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

9) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 9 uncu Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

9.1) Birinci Fıkrası, (a) Bendi

Birinci alt bendindeki; ".uygulanmasına yönelik eylem planları hazırlamak.." tümcesi, ikinci alt bendindeki, 'Güvenlik kuruluşları' ibaresi, üçüncü alt bendindeki; 'Valilikler' ibaresi, dördüncü alt bendi 'Belirlenen politikalar ile sosyo ' ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesi için ilgili kurumlar arasında koordinasyonu saēlamak',

Kanunun 6 ncı maddesinde Msteřarlıēa verilen görevler arasında, sadece politika ve stratejilerin belirlenmesine yönelik çalışmalar yürütmek sayılmışken, madde ile belirlenen politikaların uygulanmasına ilişkin eylem planları hazırlamaktan ve belirlenen politikalar ile sosyo ' ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesi de ana hizmet birimi görevleri arasında sayılmıştır. Yine, Valilikler doērudan ilgili mevzuat hükümlerine tabi organlar olup, bu mevzuatla ilgi ve uyumu saēlanmadan yapılan düzenleme Anayasanın 2 nci ve 104 üncü maddesine aykırıdır.

Yine, düzenlemenin belirtilen ibare ve tümceleri, Anayasamızın 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrası; 'Hiçbir kimse veya organ kaynaēını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisini kullanamaz' hükmüne aykırıdır.

Kanun uygulamasında; 'Güvenlik kuruluşları' ve 'terör' kavramının neyi işaret ettiēi hususu belirsizdir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiēi üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gsterdiēi ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' deyiminden neyin anlaşılması gerektiēi hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. rneēin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eēer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını saēlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.

Verilen kararda da yer bulduēu üzere, kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanimsal karřılıēına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını izmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereēi Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Diēer taraftan, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tzelkiřiliēi, ancak kanunla veya

kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Bu kapsamda, muhatabı ve yaptırımını ve sınırları belirsiz bir inceleme ve denetlemenin, Anayasanın 5 inci maddesinde öngörülen Devletin temel amaç ve görevleri ile, Anayasanın 13 üncü maddesinde öngörülen Temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılması kapsamında ölçülülük ilkesine uymamaktadır.

Düzenleme, Anayasanın 2 nci, 5 inci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 104 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırıdır.

9.2) Birinci Fıkrası, (b) Bendi

Birinci alt bendi; 'Veri, bilgi ve belgeleri toplamak, tasnif etmek,' tümcesi,

Düzenlemede, herhangi bir sınırlama getirilmeksizin 'veri, bilgi ve belgeleri toplamak, tasnif etmek' görevinin verilmesi hukuk devleti ilkesine aykırıdır.

Veri, bilgi ve belgeleri toplamak her türlü kişisel verileri de kapsama alacağından, Anayasanın 13 üncü, 20 nci, 25 inci maddelerine aykırıdır.

Anayasa Mahkemesinin, 21.06.1989 tarih ve E:1988/38, K:1989/26 sayılı kararında; 'Temel hak ve özgürlüklerin soyut Anayasa kuralları olmaktan çıkarılması, kullanılabilir ve uygulanabilir duruma getirilmeleri, dolayısıyla kişi yönünden pratik bir değer taşıyabilmeleri için sınırlarının belirtilmesi, kullanma ve uygulama yollarının gösterilmesi gerekir. Anayasanın 13 üncü maddesinde temel hak ve özgürlükler üzerinde yerine göre yapılması gereken sınırlamaların ne tür tasarruflarla, ne gibi sebeplere dayanılarak ve hangi ölçüler içerisinde yapılabileceği hükme bağlanmıştır. Bu belirlemeye göre, temel hak ve özgürlükler üzerindeki

sınırlama ancak yasayla yapılabilecek, sınırlamayı haklı gösterecek sebep olarak ancak maddede sayılı ve sınırlı olarak gösterilmiş bulunan genel sınırlama nedenleriyle Anayasanın ilgili diğer maddelerinde öngörülerini özel sınırlama sebeplerine dayanılacak 'demokratik toplum düzeninin gerekleri' de sınırlamanın ölçüsünü oluşturacaktır.'

Yine Anayasa Mahkemesinin 25.06.2009 tarih; E:2008/30 ve K:2009/96 sayılı kararında;

Anayasanın 13 üncü maddesinde temel hak ve hürriyetlerin ancak Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak sınırlanabileceği; bu sınırlamanın da Anayasanın sözüne, ruhuna, demokratik toplum düzeni ile ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı belirtildiği, yine Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin, Özel Hayatın ve Aile Hayatının Korunması başlıklı 8 inci maddesinde ise; Herkesin özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahip olduğu, Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabileceği halde, bu gerekliliklere ve ilkelere uyulmaksızın soy bağı kurumunun özüne dokunur nitelikte bir sınırlama getiren Türk Medeni Kanunu 289 uncu maddesi Anayasanın 13 üncü maddesine aykırı düşmektedir.'

Yine, Anayasa Mahkemesinin 20.03.2008 tarih; E:2006/167 ve K:2008/86 sayılı kararında;

'İtiraza konu 8 inci madde hükmüyle sayım ve örnekleme çalışmalarına konu olan, hakkında veri toplanacak gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların yetkililerine cevap verme yükümlülüğü getirilmiş, bu yükümlülüğe uymayanların da 54 üncü maddede gösterilen biçimde idari para cezasıyla cezalandırılması öngörülmüştür.

Maddede açıklayıcı bir düzenleme bulunmadığı için, 'kişisel veri' veya 'isteme bağlı veri' olarak adlandırılan, belirli veya belirlenebilir kişilerle ilgili her türlü bilgilerin istenebileceği kuşkusuzdur.

İstatistiki birimlerin kendilerinden istenen bilgileri belirlenen şekil ve sürede eksiksiz ve hatasız olarak vermek zorunluluğuna uyulmaması idari para cezası yaptırımına bağlanmış olmasına karşın, istenilecek veri ve bilgilerin kapsamı ya da sınırlarının ne/neler olacağına, başka bir anlatımla, temel hak ve özgürlüklere müdahale niteliğinde olan veri ve bilgilerin bu zorunluluk kapsamında bulunup bulunmadığına ilişkin herhangi bir düzenlemeye rastlanmamaktadır. Dolayısıyla, istatistiki birimler kendilerinden istenildiği takdirde her türlü bilgiyi temel hak ve özgürlüklerine müdahale niteliğinde olsa bile vermek zorundadırlar.

Anayasanın 20 nci maddesinde herkesin özel hayatına ve aile yaşayışına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu; 25 inci maddesinde de herkesin düşünce ve kanaat özgürlüğüne sahip olduğu, her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimsenin düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağı hüküm altına alınmıştır. 20 nci madde gerekçesinde, özel hayatın korunmasının her şeyden önce bu hayatın gizliliğinin korunması, resmi makamların özel hayata müdahale edememesi anlamına geldiği belirtilmiştir.

AİHM kararlarında da belirtildiği gibi, özel hayat bütün unsurlarıyla tanımlanamayacak kadar geniş bir kavram olup devletin yetkili temsilcileri tarafından ilgililer hakkında rızası

olmaksızın bilgi toplamasının her zaman söz konusu kişinin özel hayatını ilgilendireceği kuşkusuzdur.

Anket formlarında yer alan bazı sorular özel yaşamın gizliliği ile düşünce ve kanaatin açıklanması sonucunu doğurabilir. Bir ülkede en güçlü veri tekeli idaredir. Bu gücün sınırlandırılması özel yaşamın ve düşünce ve kanaat özgürlüğünün korunması bakımından önemlidir.

Anayasanın 20 nci ve 25 inci maddelerinde yer alan güvencelere rağmen itiraza konu 8 inci madde hükmüyle kişiler, bilgi toplama, saklama, işleme ve değiştirme tekeli olan idareye ve diğer kişilere karşı korumasız bırakılmış, veri toplamanın sınırlarına yasal düzenlemede yer verilmemiştir.

Açıklanan nedenlerle itiraz konusu kuralların Anayasanın 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırı olduğundan iptali gerekir.'

Düzenleme, Anayasanın; 13 üncü, 20 nci, 25 inci maddelerine aykırıdır.

İkinci alt bendi, "'yaptırmak' ibaresi

'İnceleme ve denetleme yapmak ya da yaptırmak' düzenlemesi; Anayasanın 2 nci maddesine aykırıdır.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Bu kapsamda, muhatabı ve yaptırımı ve sınırları belirsiz bir inceleme ve denetlemenin, Anayasanın 5 inci maddesinde öngörülen Devletin temel amaç ve görevleri ile, Anayasanın 13 üncü maddesinde öngörülen Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması kapsamında ölçülülük ilkesine uymamaktadır.

Düzenleme, Anayasanın 2 nci, 5 inci ve 13 üncü maddelerine aykırıdır.

Dördüncü alt bendi; 'Terörle' ibaresi;

Kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Diğer taraftan, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Düzenleme; Anayasanın 2 nci, 7 nci ve 13 üncü maddelerine aykırıdır.

10) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 10 uncu Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

Birinci fıkrasının, (b) bendinin;

Birinci alt bendi 'Terörle mücadele mevzuatını ve uygulamasını değerlendirmek, günün şartlarına göre geliştirmek.' Cümlesi

Anayasanın 6 ncı maddesinde, 'Hiçbir kimse kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz' ve 7 nci maddesinde de, 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir. Bu yetki devredilemez.'; denilmektedir. Dolayısıyla, yasama yetkisini kapsar biçimde, madde ile mevzuatı günün şartlarına göre geliştirmek görevinin verilmesi Anayasanın 2 nci, 6 ncı ve 7 nci maddelerine aykırıdır.

Birinci fıkrasının, (c) bendinin;

Birinci ve ikinci cümlesi "Bakan onayı ile en çok on Müsteşarlık Müşaviri pozisyon unvanıyla sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Personelin sözleşme usul ve esasları Müsteşarlıkça tespit edilir ve bu Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde belirlenen taban ve tavan ücretleri arasında kalmak üzere Müsteşarın teklifi ve Bakan onayı ile aylık brüt sözleşme ücreti

ödenir. Ayrıca Müsteşarlıkta sözleşmeli personel olarak istihdam edilenler için belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde ikramiye ve teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu statüde çalıştırılma, sözleşme bitiminde kamu kurum ve kuruluşlarında herhangi bir pozisyon, kadro veya statüde çalışma açısından kazanılmış hak teşkil etmez.'

Anayasa 128 inci maddede; Kamu hizmeti görevlileriyle ilgili olarak 'Genel İlkeler' başlığı altında, 'Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.' denilmektedir.

3046 sayılı Kanun Bakanlıkların Kuruluş ve teşkilat esaslarını belirleyen çerçeve kanun olup, bu çerçeve kanun ile bakanlıklarda sözleşmeli surette ve keza müsteşar müşaviri pozisyonunda istihdam kabul edilmemiştir. Aynı şekilde, 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda da bu tarz bir istihdama imkan verilmemiştir.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişî ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddî ve manevî varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "yasa koymak,

değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır.' İfadesi nazara alındığında, düzenleme, hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Düzenleme, Anayasanın 2 nci ve 128 inci maddelerine aykırıdır.

11) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 13 üncü Maddesinin İkinci Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

Madde ile, özel uzmanlık isteyen konularda kadro karşılığı olmaksızın tam gün veya kısmi gün veya belli bir konu veya proje bazında, konu veya projenin süresi ile sınırlı olmak koşuluyla sözleşmeli personel ve yabancı uzman çalıştırılabilmesine olanak tanınmıştır. Çalıştırılacak olan personel hakkında hiçbir kiritere ve vasfa yer verilmediği gibi çalıştırılacak personelin sayısı hakkında da bir sınırlama getirilmemiştir. Çalıştırılma şekli, sayısı gibi konularda tamamıyla ucu açık bir personel rejimi öngörülmüştür. Bu madde ile binlerce hatta daha fazla sınırsız personel istihdamı söz konusu olabilecektir. Ayrıca müsteşarlığın kuruluş amacına yönelik bilgi birikimine sahip olmayan personel de söz konusu madde uyarınca istihdam edilebilecektir. Çünkü bu konuda da herhangi bir sınırlama öngörülmemiştir. Anayasanın 128 inci maddesinde; 'Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslı ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür. Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.' hükmü yer almaktadır. Sözleşmeli personel konusunda yasa ile yapılması gereken düzenlemeler idarenin takdirine bırakılmıştır. Bu nedenle düzenleme Anayasanın 128 inci maddesine aykırıdır.

Ayrıca Devletin tüm istihbari bilgilerinin toplanmasının öngörüldüğü Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı'nda 'yabancı uzman' çalıştırılabilmesinin benimsenmesi, bu istihdamın karşılıklılık ilkesi koşuluna bağlanmamış olması, kamu yararının bulunmaması, ülke bağımsızlığına zarar verebilecek nitelikte bulunması nedenleriyle Anayasaya aykırıdır.

Anayasa Mahkemesinin 15.10.2009 tarih ve E:2006/119, K:2009/145 sayılı kararında; 'Diğer taraftan iptali istenen düzenleme, 'karşılıklılık' ilkesiyle de bağdaşmamaktadır. Türk Yabancılar Hukukunun temel ilkelerinden en önde geleni, karşılıklılıktır. Karşılıklılık (mütekabiliyet) esası, öğretide en az iki devlet arasında uygulanan ve her birinin ülkesinde diğerinin vatandaşlarına aynı mahiyetteki hakları karşılıklı tanımlarını ifade eden bir prensip olarak izah olunmaktadır. Bu prensibe göre; bir yabancının Türkiye'de bir haktan yararlanabilmesi, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının da o yabancının ülkesinde aynı tür ve nitelikte olan haklardan yararlandırılmasına bağlıdır. Karşılıklı muamele esası, antlaşma ile ya da kanunla konulabilir.

Anayasamızın Başlangıç kısmının ikinci paragrafında yer alan 'Dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak ...' ibaresi, milletlerarası hukuk ilişkilerimizde karşılıklılık ilkesinin esas alınacağını göstermektedir. Karşılıklılığın etkisiz hale gelebildiği bir durumda ise, milletlerin eşit haklara sahip olduğundan söz edilemez.' İfadeleri ile subut bulduğu üzere, karşılıklılık ilkesini gözetmeyen düzenleme, Anayasaya aykırıdır.

Anayasa Mahkemesinin 23.12.2005 tarih ve E:2004/68 ve K:2005/104 sayılı kararındaki gerekçeler de konunun değerlendirilmesinde önem arzeden hususlardır:

'Yabancıнын klasik insan hak ve özgürlüklerinden bazılarında vatandaş gibi yararlandırılmamasının, bu hakların kimi sınırlama ya da kısıtlamalara tabi tutulmasının nedenlerini Devleti korumak, onun devamlılığını sağlamak gibi düşüncelerde aramak gerekir. Devletler arasında, ticari, iktisadi, askeri ve kültürel ilişkilerin olabildiğince arttığı, insancıl düşüncelerin son derece yaygınlaştığı günümüzde aynı mülahazaların büsbütün gücünü yitirdiği söylenemez. Tarih boyunca, devletler ülkelerindeki yabancı unsurlara kuşku ile bakmışlar, bazı hakları onlardan esirgemişler, bazılarını ise kimi koşullara, bağlamak suretiyle sınırlamışlardır. Anayasamızın 16 ncı maddesinde de, Anayasanın 12 nci maddesinde herkese tanınan temel hak ve özgürlüklerin, yabancılar için, uluslararası hukuka uygun olarak yasayla sınırlandırılabilceği kurala bağlanmıştır.

Yabancıların temel hak ve özgürlüklerin kimilerinden yurttaşlar gibi yararlandırılmamasının, bu hakların kimi sınırlama ya da kısıtlamalara bağlı tutulmasının nedenlerini Anayasa Mahkemesinin yabancılar mülk satışı ile ilgili 13.06.1985 günlü, E:1984/14, K:1985/7 sayılı kararında da belirtildiği gibi, Devlet'i korumak, onun sürekliliğini sağlamak gibi düşüncelerde aramak gerekir.

Devletin geleceği üzerinde doğrudan etkisi olan yaşamsal önemdeki konularda, yabancıların ağırlığını önleyici kuralların getirilmesi, bağımsızlığın korunması yönünden zorunludur'.

Türkiye Cumhuriyetinin dünya milletler ailesine bağımsız bir devlet olarak kabulünün uluslararası belgesi Lozan Barış Antlaşmasıdır. Bu antlaşmaya ekli İkamet ve Selahiyeti Adliye Hakkındaki Mukavelenamede; yabancıların ülkede mülk edinmeleri konusunda mütekabiliyet şartı öngörülmüş, bu tarihten sonra düzenlenen konu ile ilgili yasalarda ve yapılan birçok antlaşmada mütekabiliyet şartı getirilmek suretiyle, karşılıklı muamele esası, gerek antlaşmalar hukuku, gerek mevzuu hukuk olarak Türk Yabancılar Hukukunun genel ilkelerinden biri haline dönüştürülmüştür.

Anayasanın 176 ncı maddesinde, Anayasanın dayandığı temel görüş ve ilkeleri belirten Başlangıç kısmının, Anayasa metnine dahil olduğu açıklanmış, anılan maddenin gerekçesinde de Başlangıç kısmının, Anayasanın diğer hükümleriyle eşdeğerde olduğu vurgulanmıştır.

Anayasanın cumhuriyetin niteliklerini belirleyen 2 nci maddesinde ise 'Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti' olduğu belirtilmiştir.

Başlangıcın 2 nci paragrafındaki; Türkiye Cumhuriyetinin 'Dünya milletler ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olduğu ilkesiyle, devletin beşeri unsurunu oluşturan milletin diğer milletlerle hak eşitliğine sahip bulunduğu vurgulanmıştır.

Başlangıcın 5 inci paragrafında ise 'Hiçbir faaliyetin Türk milli menfaatlerinin karşısında korunma göremeyeceği' ilkesi ile, Anayasanın öngördüğü hukuk düzeni içinde, milli menfaatlerin her şeyin üstünde tutulması gereği belirlenmiştir'.

Karşılıklı muamele (mütekabiliyet) esaslı uluslararası ilişkilerde eşitliği sağlayan bir denge aracıdır'

Nitekim Anayasa Mahkemesinin 18.02.1985 tarih ve E:1984/9, K:1985/4 sayılı kararında, 'Anayasanın 5 inci maddesinde yer alan Türk Milletinin bağımsızlığı ilkesinin, siyasi ve ekonomik bağımsızlığı içerdiği kuşkusuzdur; siyasi ve ekonomik bağımsızlık kavramlarının yalnız başlarına bir anlam ifade etmedikleri, birbirlerini tamamlayan kavramlar oldukları görüşü de doğrudur.'

denilmiştir. Ayrıca bir ülkedeki bağımsızlık kavramının ulusal savunma ve ulusal güvenlik ile ilişkisi düşünüldüğünde önemli bir haberleşme şebekesinin yabancı sermayeye bırakma sonucunu verebilecek bir düzenlemenin, ülke savunması bakımından yaratacağı sakıncaları ayrıntılı biçimde belirtmeye herhalde gerek yoktur. Çünkü, haberleşme birimleri yabancılarca işletilen bir devletin bu alanda bağımsızlığından söz edilemeyeceği gibi, bir savaş durumunda ulusal savunmasının temellerinden olan ulusal ve askeri haberleşmesinin felce uğrayacağı, böylelikle eli kolu bağlı duruma düşeceği herkesçe bilinmektedir.

Anayasanın başlangıç kısmının 03.10.2001 tarih ve 4709 sayılı Kanun ile değişik beşinci paragrafında, 'Hiçbir faaliyetin Türk milli menfaatleri...nin karşısında korunma göremeyeceği...' ilkesine aykırı, Anayasanın 5 inci maddesindeki 'Türk Milletinin bağımsızlığını koruma' görevi ile çelişen bir düzenlemedir.

Anayasa Mahkemesinin 07.11.1989 tarihli E:1989/6, K:1989/42 sayılı kararında,

'Yasal düzenlemelerin Cumhuriyetin temel niteliklerinden birisi olan hukuk devleti ilkesine uygun olması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Yönetilenlere, en güçlü, en etkin ve en kapsamlı biçimde hukuksal güvenceyi sağlayan hukuk devleti, tüm devlet organlarının eylem ve işlemlerinin hukuka uygunluğunu başlıca geçerlik koşulu sayarak insan hakları, temel haklar ve özgürlükler yönünden Anayasal ilkeler düzeyine ulaşmış kurallara dayanır. Hukukun üstünlüğünü, toplumsal barışı ve ulusal dayanışmayı amaçlamayan Anayasanın öncelik ve bağlayıcılığını gözetmeyen, hukukun evrensel kurallarına saygılı olmayan, adaletli bir düzeni gerçekleştirmeyen, kişilere değer vermeyen, çağdaş kurum ve kurallarla uyum sağlamayan devletin hukuk devleti olduğundan söz edilemez. '

Anayasa Mahkemesinin bu kararında devlete kaynak sağlamak amacıyla gerekli düzenlemeler gerçekleştirilirken hukuksal ilkelerin yıpranıp yıkılmasına duyarsız kalınmayacağı açıkça belirtilmiştir. 5189 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin 406 sayılı Kanunun ek 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasını madde metninden çıkarılması için yapılan düzenlemede; Türk Telekom'un yabancılara satılarak devlete kaynak yaratılmak istenmesi tek ölçek olarak görülmüş, hukuk devletinin vazgeçilmez öğelerinden olan 'yasaların kamu yararına dayanması' ilkesi gözetilmediği gibi 'karşılıklılık, 'hukuk devleti' ve 'Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı' ilkeleri de dikkate alınmamış ve nihayet 'bağımsızlık ilkesi' nin yıpranmasına duyarsız kalınmıştır. Bu nedenle, yapılan bu düzenleme Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine ve Anayasa Mahkemesinin yukarıda açıklanan kararına da aykırıdır.

Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasında Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama yürütme ve yargı organları ile yönetim makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlayacağı öngörülmüştür. Bu kural gereğince Yasama Organı, yapacağı yeni düzenlemelerde daha önce aynı konuda verilen Anayasa Mahkemesi kararlarını gözönünde bulundurmak, bu kararları

etkisiz bırakacak biçimde yeni yasa çıkarmamak ve Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilen kuralları tekrar yasalastırmamak yükümlülüğündedir.'

Düzenleme; Anayasanın 176 ncı maddesi uyarınca Başlangıç hükümlerine, Anayasanın 2 nci, 5 inci, 11 inci, 128 inci ve 153 üncü maddelerine aykırıdır.

Dördüncü fıkrası;

Dördüncü fıkranın son cümlesinde 'Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile söz konusu personele yapılacak diğer ödemeler Müsteşarın teklifi üzerine Bakan onayı ile tespit edilir.' hükmüne yer verilmiştir. Dolayısıyla, diğer ödemeler olarak anılan bir grup ödeme konusunda idareye yetki verilmiştir. Anayasanın 128 inci maddesi 'Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.' hükmüne amirdir. Dördüncü fıkranın son cümlesi yasa ile yapılması gereken düzenlemeler için idareye sınırsız yetki devrini içermektedir. Bu nedenle söz konusu düzenleme Anayasanın 128 inci maddesine aykırıdır.

Düzenleme; Anayasanın 128 inci maddesine aykırıdır.

12) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 15 inci Maddesinin İkinci Cümlesi, 'Bu kapsamda Müsteşarlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belge talebi; ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından gecikmeksizin yerine getirilir.' Düzenlemesinin Anayasaya Aykırılığı

Düzenlemede, herhangi bir sınırlama getirilmeksizin 'her türlü bilgi ve belge talebinin ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından yerine getirilmesi' nin öngörülmüş olması hukuk devleti ilkesine aykırıdır.

Bilgi ve belgelerin, her türlü kişisel verileri de kapsama alacağı açık olup düzenleme, Anayasanın 13 üncü, 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırıdır.

Anayasa Mahkemesinin, 21.06.1989 tarih ve E:1988/38, K:1989/26 sayılı kararında; 'Temel hak ve özgürlüklerin soyut Anayasa kuralları olmaktan çıkarılması, kullanılabilir ve uygulanabilir duruma getirilmeleri, dolayısıyla kişi yönünden pratik bir değer taşıyabilmeleri için sınırlarının belirtilmesi, kullanma ve uygulama yollarının gösterilmesi gerekir. Anayasanın 13 üncü maddesinde temel hak ve özgürlükler üzerinde yerine göre yapılması gereken sınırlamaların ne tür tasarruflarla, ne gibi sebeplere dayanılarak ve hangi ölçüler içerisinde yapılabileceği hükme bağlanmıştır. Bu belirlemeye göre, temel hak ve özgürlükler üzerindeki sınırlama ancak yasayla yapılabilecek, sınırlamayı haklı gösterecek sebep olarak ancak maddede sayılı ve sınırlı olarak gösterilmiş bulunan genel sınırlama nedenleriyle Anayasanın ilgili diğer maddelerinde öngörülen özel sınırlama sebeplerine dayanılacak 'demokratik toplum düzeninin gerekleri' de sınırlamanın ölçüsünü oluşturacaktır.'

Yine Anayasa Mahkemesinin 25.06.2009 tarih; E:2008/30 ve K:2009/96 sayılı kararında;

Anayasanın 13 üncü maddesinde temel hak ve hürriyetlerin ancak Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak sınırlanabileceği; bu sınırlamanın da Anayasanın sözüne, ruhuna, demokratik toplum düzeni ile ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı belirtildiği, yine Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin, Özel Hayatın ve Aile Hayatının Korunması başlıklı 8 inci maddesinde ise; Herkesin özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahip olduğu, Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabileceği halde, bu gerekliliklere ve ilkelere uyulmaksızın soy bağı kurumunun özüne dokunur nitelikte bir sınırlama getiren Türk Medeni Kanunu 289 uncu maddesi Anayasanın 13 üncü maddesine aykırı düşmektedir.'

Yine, Anayasa Mahkemesinin 20.03.2008 tarih; E:2006/167 ve K:2008/86 sayılı kararında;

'İtiraza konu 8 inci madde hükmüyle sayım ve örnekleme çalışmalarına konu olan, hakkında veri toplanacak gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların yetkililerine cevap verme yükümlülüğü getirilmiş, bu yükümlülüğe uymayanların da 54 üncü maddede gösterilen biçimde idari para cezasıyla cezalandırılması öngörülmüştür.

Maddede açıklayıcı bir düzenleme bulunmadığı için, 'kişisel veri' veya 'isteme bağlı veri' olarak adlandırılan, belirli veya belirlenebilir kişilerle ilgili her türlü bilgilerin istenebileceği kuşkusuzdur.

İstatistiki birimlerin kendilerinden istenen bilgileri belirlenen şekil ve sürede eksiksiz ve hatasız olarak vermek zorunluluğuna uyulmaması idari para cezası yaptırımına bağlanmış olmasına karşın, istenilecek veri ve bilgilerin kapsamı ya da sınırlarının ne/neler olacağına, başka bir anlatımla, temel hak ve özgürlüklere müdahale niteliğinde olan veri ve bilgilerin bu zorunluluk kapsamında bulunup bulunmadığına ilişkin herhangi bir düzenlemeye rastlanmamaktadır. Dolayısıyla, istatistiki birimler kendilerinden istenildiği takdirde her türlü bilgiyi temel hak ve özgürlüklerine müdahale niteliğinde olsa bile vermek zorundadırlar.

Anayasanın 20 nci maddesinde herkesin özel hayatına ve aile yaşayışına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu; 25 inci maddesinde de herkesin düşünce ve kanaat özgürlüğüne sahip olduğu, her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimsenin düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağı hüküm altına alınmıştır. 20 nci madde gerekçesinde, özel hayatın korunmasının her şeyden önce bu hayatın gizliliğinin korunması, resmi makamların özel hayata müdahale edememesi anlamına geldiği belirtilmiştir.

AİHM kararlarında da belirtildiği gibi, özel hayat bütün unsurlarıyla tanımlanamayacak kadar geniş bir kavram olup devletin yetkili temsilcileri tarafından ilgililer hakkında rızası olmaksızın bilgi toplamasının her zaman söz konusu kişinin özel hayatını ilgilendireceği kuşkusuzdur.

Anket formlarında yer alan bazı sorular özel yaşamın gizliliği ile düşünce ve kanaatin açıklanması sonucunu doğurabilir. Bir ülkede en güçlü veri tekeli idaredir. Bu gücün sınırlandırılması özel yaşamın ve düşünce ve kanaat özgürlüğünün korunması bakımından önemlidir.

Anayasanın 20 nci ve 25 inci maddelerinde yer alan güvencelere rağmen itiraza konu 8 inci madde hükmüyle kişiler, bilgi toplama, saklama, işleme ve değiştirme tekeli olan idareye ve diğer kişilere karşı korumasız bırakılmış, veri toplamanın sınırlarına yasal düzenlemede yer verilmemiştir.

Açıklanan nedenlerle itiraz konusu kuralların Anayasanın 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırı olduğundan iptali gerekir.'

15 inci maddesinin ikinci cümlesi, 'Bu kapsamda Müsteşarlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belge talebi; ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından gecikmeksizin yerine getirilir.'

Düzenleme, Anayasanın; 13 üncü, 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırıdır.

13) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 16 ncı Maddesinin İkinci Cümlesi, 'Bu Kanun kapsamında yürütülen ve gizlilik ihtiva eden işler için 5018 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi esaslarına göre Müsteşarlık bütçesine ödenek konulur.' Düzenlemesinin Anayasaya Aykırılığı

5018 sayılı Kanunun Örtülü ödenek başlıklı 24 üncü maddesi; 'Örtülü ödenek; kapalı istihbarat ve kapalı savunma hizmetleri, Devletin millî güvenliği ve yüksek menfaatleri ile Devlet itibarının gerekleri, siyasi, sosyal ve kültürel amaçlar ve olağanüstü hizmetlerle ilgili Hükümet icapları için kullanılmak üzere Başbakanlık bütçesine konulan ödenektir. Kanunlarla verilen görevlerin gerektirdiği istihbarat hizmetlerini yürüten diğer kamu idarelerinin bütçelerine de örtülü ödenek konulabilir. Örtülü ödenek, bu amaçlar dışında ve Başbakanın ve ailesinin kişisel harcamaları ile siyasi partilerin idare, propaganda ve seçim ihtiyaçlarında kullanılamaz. İlgili yılda bu amaçla tahsis edilen ödenekler toplamı, genel bütçe başlangıç ödenekleri toplamının binde beşini geçemez.

Başbakanlık ve diğer ilgili idare bütçelerinde yer alan örtülü ödeneklerin kullanılma yeri, giderin kimin tarafından yapılacağı, hesapların tutulma ve kapatılma yöntemi, gideri yapanın değişmesi halinde yeni yetkiliye hangi belgelerin aktarılacağı Başbakan tarafından belirlenir.

Örtülü ödeneklere ilişkin giderler Başbakan, Maliye Bakanı ve ilgili Bakan tarafından imzalanan kararname esaslarına göre gerçekleştirilir ve ödenir.' Şeklinde. Madde ile belirlendiği üzere, örtülü ödenek esasen başbakanlık bütçesine konulmakta ve ancak istisnaen kanunlarla verilen istihbarat hizmetlerinin yürüten diğer kamu idarelerinin de bütçelerine örtülü ödenek konulabilmektedir.

5952 sayılı Kanunun 1 inci ve 3 üncü maddeleri kapsamında Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, istihbarat hizmetlerini yürüten bir kamu idaresi niteliğinde olmayıp, niteliği itibarıyla terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyon sağlamak fonksiyonunu taşımaktadır. Bu anlamda, istihbari bilgilerin toplandığı bir birim olup, bizzat istihbari hizmet yürüttüğü iddia edilemez. Dolayısıyla, 5018 sayılı Kanun hükümleri dairesinde bütçesine örtülü ödenek konulamaz. Nitekim; 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 4 üncü maddesinde sayılan görevler nazara alındığında, istihbari hizmetlerin niteliği açıkça anlaşılmaktadır.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "yasa koymak, değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı durumlardır." İfadesi nazara alındığında, Anayasanın 2 nci maddesine aykırılık ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca, söz konusu düzenleme Anayasanın 161 inci ve 162 nci maddelerine de aykırıdır.

Anayasanın 161 inci maddesinde; 'Devletin ve kamu iktisadî teşebbüsleri dışındaki kamu tüzelkişilerinin harcamaları, yıllık bütçelerle yapılır.

Mali yıl başlangıcı ile merkezi yönetim bütçesinin hazırlanması, uygulanması ve kontrolü kanunla düzenlenir.

Kanun, kalkınma planları ile ilgili yatırımlar veya bir yıldan fazla sürecek iş ve hizmetler için özel süre ve usuller koyabilir.

Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz.' Hükümü yer almaktadır.

Yine Anayasanın 162 nci maddesinde;

'Bakanlar Kurulu, merkezi yönetim bütçe tasarısı ile millî bütçe tahminlerini gösteren raporu, malî yılbaşından en az yetmişbeş gün önce, Türkiye Büyük Millet Meclisine sunar.

Bütçe tasarıları ve rapor, kırk üyeden kurulu Bütçe Komisyonunda incelenir. Bu komisyonun kuruluşunda, iktidar grubuna veya gruplarına en az yirmibeş üye verilmek şartı ile, siyasî parti gruplarının ve bağımsızların oranlarına göre temsili göz önünde tutulur.

Bütçe Komisyonunun ellibeş gün içinde kabul edeceği metin, Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülür ve malî yılbaşına kadar karara bağlanır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, Genel Kurulda, kamu idare bütçeleri hakkında düşüncelerini, her bütçenin tümü üzerindeki görüşmeler sırasında açıklarlar; bölümler ve değişiklik önermeleri, üzerinde ayrıca görüşme yapılmaksızın okunur ve oylanır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, bütçe kanunu tasarılarının Genel Kurulda görüşülmesi sırasında, gider artırıcı veya gelirleri azaltıcı önerilerde bulunamazlar.' denilmektedir.

Anayasanın 161 inci ve 162 nci maddelerinde bütçelerin gerek hazırlanması gerekse TBMM'de kabul edilmesi süreçlerinin şeffaf olması öngörülmektedir. Oysa söz konusu düzenlemede, operasyonel yetkisi olmayan bir oluşuma, 5018 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi esaslarına göre örtülü ödenek ayrılması öngörülmektedir. Dolayısıyla, sadece bilgi üretiminden sorumlu bir yapı, şeffaflıktan uzak bir şekilde harcama yetkisiyle donatılmaktadır.

Düzenleme Anayasanın 2 nci, 161 inci ve 162 nci maddelerine aykırıdır.

14) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 18 inci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

Birinci fıkrası (a) bendi ile değişik; 657 sayılı Kanuna ekli; '(I) sayılı cetvelin 'VIII. Mülki İdare Amirliği Hizmetleri Sınıfı' bölümünün (a) bendine 'Müsteşar,' ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarı,' ibaresi ve

Birinci fıkrası (b) bendi ile değişik; 657 sayılı Kanuna ekli; '(II) sayılı cetvelin '4. Başbakanlık ve Bakanlıklarda' bölümüne 'Nüfus ve Vatandaşlık Müdürü,' ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen 'İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürü,' ibaresi,

Üçüncü fıkrası (a) bendi ile değişik, 14.02.1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 28 inci maddesine ek 'Güvenlik politikaları ve sosyo 'ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere, illerde İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürlüğü kurulmuştur. Bu amaçla, ihtiyaç duyulan ilçelerde valiliğin teklifi ve Bakanlığın onayı ile büro kurulabilir. Valilik, kadro, yer ve unvanlarına bakılmaksızın ihtiyaç durumuna göre uzman, sözleşmeli personel ve memurları bu birimlerde görevlendirmeye yetkilidir.' fıkrası

Üçüncü fıkrası (b) bendi ile değişik, 14.02.1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasına ek (d) bendi; 'd) Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı.' ibaresi,

Dördüncü fıkrasının,

Beşinci fıkrasının,

3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 174 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 13.12.1983 gün ve 174 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Kaldırılması ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında 202 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 'Amaç' başlıklı 1 inci maddesi; 'Bu Kanunun amacı, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkili, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülebilmesi için bakanlıkların kurulmasına, teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.' hükmünü amir olup, 'Kapsam' başlıklı 2 nci maddesi 'Bu Kanun, Milli Savunma Bakanlığı hariç diğer bakanlıkların merkez, taşra, yurt dışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşlarını kapsar.' düzenlemesini içermektedir. 3046 sayılı Kanun'un 16 ncı maddesi (d) bendi; 'Bir bakanlıkta birden fazla müsteşarlık kurulamaz' buyurucu düzenlemesini içermektedir. Yine aynı Kanun'un 15 inci maddesi ise; 'Hiyerarşik kademeler ve birim unvanları' başlığı altında; bakanlık merkez, taşra, yurtdışı teşkilatları ile bağlı ve ilgili kuruluşların hiyerarşik kademelerini; hizmetin özelliklerinden kaynaklanan farklılıklar dikkate alınmak kaydıyla ne şekilde düzenleneceği tahdidi olarak belirlenmiştir. Bu belirlemeye göre; Bakanlık merkez teşkilatında, 1 Müsteşarlık, Müsteşarlığa bağlı Genel Müdürlük, Kurul veya Daire Başkanlığı, Genel Müdürlük veya Kurul Başkanlığına bağlı Daire Başkanlığı, Şube Müdürlüğü şeklinde örgütlenmek olasıdır ve dolayısıyla, kanun birden fazla müsteşarlığa cevaz vermediği gibi, 5952 sayılı Kanunla öngörülen 'merkez'; 'il müdürlüğü' veya 'büro' şeklinde bir hiyerarşik kademelerin kabulü de hukuk düzenimizde olası değildir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişî ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddî ve manevî varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Yine Anayasa Mahkemesinin; 10.12.1986 gün ve 19307 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan; 11.09.1986 tarih ve E:1985/33, K:1986/22 sayılı kararında; "yasa koymak, değiştirmek, yasayı yürürlükten kaldırmak ve yerindeliği gözetmek tümüyle yasa koyucunun yetkisi içindedir. Yasalar arasında uyum ve uygunluk da yasa koyucunun arayacağı

durumlardır.' İfadesi nazara alındığında, genel olarak 5952 sayılı Yasa bütünüyle ve amacını belirleyen 1 inci maddede talep konusu tümce, hukuk düzenine dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesi ile hüküm altına alınan 'hukuk devleti' ilkesine aykırıdır.

Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

Yine Anayasanın 128 inci maddesinde; 'Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür. Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.' hükmü yer almaktadır. İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürlüklerinin kurulmasına ilişkin birinci fıkranın (b) bendindeki düzenleme ile ilçelerde büroların kurulmasının öngörüldüğü üçüncü fıkra Anayasanın 128 inci ve 123 üncü maddelerine aykırıdır. Personelin, görevleri, yetkileri ile personelin nitelikleri konusunda herhangi bir düzenlemeye yer verilmediği gibi bu müdürlüklerin hiyerarşik konumu görev ve yetkileri konusunda da hiçbir düzenleme öngörülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle düzenlemeler, Anayasanın 2 nci, 123 üncü ve 128 inci maddelerine aykırıdır.

III. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Anayasanın 2 nci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olarak tanımlanmıştır. Söz konusu düzenlemede soyut tanımlamalardan yola çıkarak terörle mücadele edecek ve en ücra ilçede bile örgütü bulunacak yeni bir idari yapı öngörmektedir. Terörle mücadelede koordinasyon amacı ortaya konulsa bile güvenlikle ilgili birimlerin koordinasyonu amacından çok tüm bu birimlerin isitihbarat açısından bir çatı yönetimi öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Bu durumun hiyerarşik açıdan güvenlikle ilgili birimler arasında yeni belirsizlikler ve hiyerarşik çatışma alanları oluşturacağı aşıkardır. Yasa ile sınırları çizilmiş bir yapılanma yerine siyasi iktidarın keyfi uygulamalarına ve istismara açık bir örgütlenme öngörülmektedir. Soyut tanımlar ve esnek ve yasal dayanaktan yoksun istismara açık idari yapılanma öngörülmesi, temel hak ve hürriyetlerin kullanımında sakıncalı durumların ortaya çıkmasına neden olacağı açık bir gerçekliktir.

Ülke çıkarlarına ve kamu yararına aykırı olan, ülkemizin güvenliği açısından da son derece ciddi sakıncalar yaratacak ve Anayasa hükümlerine açıkça aykırı olan iptali istenen kurulların uygulanması halinde sonradan giderilmesi olanaksız durum ve zararlar doğabilecektir.

Öte yandan, Anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın gereğidir. Anayasaya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini

de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanamadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağına duraksama bulunmamaktadır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla Anayasaya açıkça aykırı olan iptali istenen hükümlerin iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır.

IV. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, 17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un;

1) 1 inci maddesinin, "terörle mücadeleyle ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığına bağlı' tümcesi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

2) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (d) bendleri, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduklarından,

3) 3 üncü maddesi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

4.1) 4 üncü maddesinin birinci fıkrası, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

4.2) 4 üncü maddesi ikinci fıkrası, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü, 117 nci, 138 inci ve 159 uncu maddelerine aykırı olduğundan,

5.1) 5 inci maddesi ikinci fıkrasının 'Bakanın onayı ile özel ihtisas ve araştırma komisyonları' ibaresi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

5.2) 5 inci maddesi üçüncü fıkrası, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

6) 6 ncı maddesi, birinci fıkra 'Terörle' ibaresi; birinci fıkra (a) ve (b) bendleri, birinci fıkra (c) bendi 'veya yaptırmak' ibaresi; birinci fıkra (ç) bendi 'Güvenlik kuruluşlarına' ve 'ilgili kurumlara' ibareleri; birinci fıkra (f) bendi, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci ve 13 üncü maddelerine aykırı olduklarından,

7) 7 nci maddesi birinci fıkra, 'bakana' ibaresi, Anayasanın; 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

8) 8 inci maddesi, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 95 inci, 104 üncü, 113 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

9) 9 uncu maddesi;

9.1) Birinci fıkrası, (a) bendi; birinci alt bendindeki; ".uygulanmasına yönelik eylem planları hazırlamak." tümcesi, ikinci alt bendindeki, 'Güvenlik kuruluşları' ibaresi, üçüncü alt bendindeki; 'Valilikler' ibaresi, dördüncü alt bendi 'Belirlenen politikalar ile sosyo ' ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesi için ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak', tümcesi, Anayasanın 2 nci, 5 inci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 13 üncü, 104 üncü ve 123 üncü maddelerine aykırı olduklarından,

9.2) Birinci fıkrası, (b) bendi, birinci alt bendi, 'Veri, bilgi ve belgeleri toplamak, tasnif etmek,' tümcesi, Anayasanın 13 üncü, 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırı olduğundan,

İkinci alt bendi, 'yaptırmak' ibaresi, Anayasanın 2 nci, 5 inci ve 13 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

Dördüncü alt bendi, 'Terörle' ibaresi, Anayasanın 2 nci, 7 nci ve 13 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

10) 10 uncu maddesinin;

10.1) Birinci fıkrasının, (b) bendinin;

Birinci alt bendi 'Terörle mücadele mevzuatını ve uygulamasını değerlendirmek, günün şartlarına göre geliştirmek.' cümlesi, Anayasanın 2 nci, 6 ncı ve 7 nci maddelerine aykırı olduğundan,

Birinci fıkrasının, (c) bendinin, birinci ve ikinci cümlesi "Bakan onayı ile en çok on Müsteşarlık Müşaviri pozisyon unvanıyla sözleşmeli personel çalıştırılabilir. Personelin sözleşme usul ve esasları Müsteşarlıkça tespit edilir ve bu Kanuna ekli (2) sayılı cetvelde belirlenen taban ve tavan ücretleri arasında kalmak üzere Müsteşarın teklifi ve Bakan onayı ile aylık brüt sözleşme ücreti ödenir. Ayrıca Müsteşarlıkta sözleşmeli personel olarak istihdam edilenler için belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde ikramiye ve teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu statüde çalıştırılma, sözleşme bitiminde kamu kurum ve kuruluşlarında herhangi bir pozisyon, kadro veya statüde çalışma açısından kazanılmış hak teşkil etmez." hükmü, Anayasanın 2 nci ve 128 inci maddelerine aykırı olduğundan,

11) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası, Anayasanın 176 ncı maddesi uyarınca Başlangıç hükümlerine, Anayasanın 2 nci, 5 inci, 11 inci, 128 inci ve 153 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

13 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının son cümlesi, Anayasanın 128 inci maddesine aykırı olduğundan,

12) 15 inci maddesinin ikinci cümlesi, 'Bu kapsamda Müsteşarlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belge talebi; ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından gecikmeksizin yerine getirilir.' düzenlemesi, Anayasanın; 13 üncü, 20 nci ve 25 inci maddelerine aykırı olduğundan,

13) 16 ncı maddesinin ikinci cümlesi, 'Bu Kanun kapsamında yürütülen ve gizlilik ihtiva eden işler için 5018 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi esaslarına göre Müsteşarlık bütçesine ödenek konulur.' düzenlemesi, Anayasanın 2 nci, 161 inci ve 162 nci maddelerine aykırı olduğundan,

14) 18 inci maddesi,

Birinci fıkrası (a) bendi ile değişik; 657 sayılı Kanuna ekli; '(I) sayılı cetvelin 'VIII. Mülki İdare Amirliği Hizmetleri Sınıfı' bölümünün (a) bendine 'Müsteşar,' ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarı,' ibaresi ve

Birinci fıkrası (b) bendi ile değişik; 657 sayılı Kanuna ekli; '(II) sayılı cetvelin '4. Başbakanlık ve Bakanlıklarda' bölümüne 'Nüfus ve Vatandaşlık Müdürü,' ibaresinden sonra gelmek üzere eklenen 'İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürü,' ibaresi,

Üçüncü fıkrası (a) bendi ile değişik, 14.02.1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 28 inci maddesine ek 'Güvenlik politikaları ve sosyo 'ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere, illerde İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürlüğü kurulmuştur. Bu amaçla, ihtiyaç duyulan ilçelerde valiliğin teklifi ve Bakanlığın onayı ile büro kurulabilir. Valilik, kadro, yer ve unvanlarına bakılmaksızın ihtiyaç durumuna göre uzman, sözleşmeli personel ve memurları bu birimlerde görevlendirmeye yetkilidir.' fıkrası,

Üçüncü fıkrası (b) bendi ile değişik, 14.02.1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasına ek (d) bendi; 'd) Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı.' ibaresi,

Dördüncü fıkrasının,

Beşinci fıkrasının,

Anayasanın 2 nci, 123 üncü ve 128 inci maddelerine aykırı olduklarından,

iptallerine ve uygulanmaları halinde giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.'

B- Anayasa Mahkemesince alınan 13.5.2010 günlü dava dilekçesindeki eksiklik ve çelişkilerin giderilmesi kararından sonra Grup Başkanvekili Kemal ANADOL tarafından verilen 2.6.2010 tarihli ek dava dilekçesinin gerekçe bölümü ise şöyledir:

'6) 17.02.2010 Tarih ve 5952 Sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 6 ncı Maddesi, Birinci Fıkra 'Terörle' İbares; Birinci Fıkra (a) ve (b) Bendleri, Birinci Fıkra (c) Bendi 'veya yaptırmak' İbares; Birinci Fıkra (ç) Bendi 'Güvenlik kuruluşlarına' ve 'ilgili kurumlara' İbareleri; Birinci Fıkra (f) Bendinin Anayasaya Aykırılığı

Kanun uygulamasında; 'Güvenlik kuruluşları' ve 'terör' ile 'ilgili kurumlara' ibarelerinin neyi işaret ettiği hususu belirsizdir. 6 ncı maddenin birinci fıkrasında, birinci fıkranın (a) ve (b) bentleri ile yine birinci fıkranın (ç) bendinde söz konusu ibarelere yer verilmiştir. Oysa, Anayasa Mahkemesinin 22.06.1988 tarih E:1987/18, K:1986/23, sayılı kararında ifade edildiği üzere; (R.G. 26.11.1988, sa.2001) 'Anayasaya göre yürütmenin asli düzenleme yetkisi, Anayasanın gösterdiği ayırık haller dışında yoktur. Bu yetki Anayasanın 7 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisine verilmiştir ve devredilemez. Yürütme, ancak yasayla asli olarak düzenlenmiş alanda kural koyabilir.

Anayasanın çeşitli maddelerinde yer alan 'kanunla düzenlenir' deyiminden neyin anlaşılması gerektiği hususuna Anayasa Mahkemesi, kararlarıyla açıklık getirmiştir. Örneğin, 18.06.1985 günlü, E:1985/3, K:1985/8 sayılı kararında, konuyu şöyle belirginleştirmiştir:

'Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.'

Esasen Anayasanın 8 inci maddesinin, yürütme yetkisi ve görevinin Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir, hükmünün anlamı da budur.

Verilen kararda da yer bulduğu üzere, kanun uygulamasında 'terör' kavramının tanımsal karşılığına yer verilmemiş olması ve keza ilgili mevzuata atıfta bulunulmamış olması karşısında, idareye uygulamada 'terör' kapsamını belirleme yetkisini dolaylı olarak vermekte, yasa ile kesin sınırlarını çizmemektedir. Kaldı ki, 'güvenlik kuruluşları' ve 'ilgili kurumlar' tanımlamaları da müphemdir. Oysa, kanun uygulamasında, kişisel hak ve hürriyetlerin sınırlanması anlamına gelebilecek düzenlemeler içeren kanunda bu sınırlamaların ancak kanunla yapılması gereği Anayasanın 13 üncü maddesinde açıkça yer almaktadır.

Diğer taraftan, Anayasa Mahkemesinin, 15.01.2009 tarih ve E:2006/99, K:2009/9 sayılı Kararına göre; 'Anayasanın 7 nci maddesinde 'Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez'; 123 üncü maddesinde, 'İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. İdarenin kuruluş ve görevleri, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanır. Kamu tüzelkişiliği, ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur' Bu anlamda, İdarenin kanuniliği ilkesi, idarenin ve organlarının görev ve yetkilerinin hiçbir duraksamaya yer vermeyecek şekilde yasayla düzenlenmesini gerekli kılar.

(f) alt bendi ile getirilen, 'İnceleme ve denetleme yapmak ya da yaptırmak' düzenlemesi ile (c) bendindeki 'veya yaptırmak' ibaresi; Anayasanın 2 nci maddesine aykırıdır.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin unsurlarından biri de, vatandaşlarına hukuk güvenliği sağlamasıdır. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, kurallarda belirlilik ve öngörülebilirlik gerektirir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların

üstünde yasa koyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Bu kapsamda, muhatabı ve yaptırımı ve sınırları belirsiz bir inceleme ve denetlemenin, Anayasanın 5 inci maddesinde öngörülen Devletin temel amaç ve görevleri ile Anayasanın 13 üncü maddesinde öngörülen Temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılması kapsamında ölçülülük ilkesine uymamaktadır.

17.02.2010 tarih ve 5952 sayılı; 'Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun' un; 6 ncı maddesi, birinci fıkra 'Terörle' ibaresi; birinci fıkra (a) ve (b) bendleri, birinci fıkra (c) bendi 'veya yaptırmak' ibaresi; birinci fıkra (ç) bendi 'Güvenlik kuruluşlarına' ve 'ilgili kurumlara' ibareleri; birinci fıkra (f) bendi; Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci ve 13 üncü maddelerine aykırı olduğundan iptali gerekir.

İlgi yazının 2 nci maddesinde belirtilen hususlar: 5952 sayılı Yasanın 9 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinin (4) numaralı alt bendinin Anayasaya aykırılığının gerekçesi aşağıda belirtilmiştir.

Terörle mücadele politika ve stratejileri kapsamında belirlenen politikalar ile sosyo-ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesi için ilgili kurumlar arasında koordinasyonu sağlamak görevi Planlama, Koordinasyon ve Sosyal Destek Dairesine verilmiştir. 'Terör' kavramı ile 'ilgili kurumlar' kavramı ile neye işaret edildiği belirsizdir.

İptali istenen maddede, 'belirlenen politikalar' kavramı ile hukuk devletinde kabullenilemeyecek olan bir müphemiyet ile sosyo-ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesi amaçlanarak, terörle mücadele stratejileri yanına müphem olarak belirtilen kimi politikaların da dâhil edilmesi ve ayrıca 'ilgili' kelimesiyle netleştirilemeyecek boyutta Devletin tüm kurumlarını dahil ederek bir koordinasyon sağlama görevi verilmektedir. Böylesine belirsiz sınırı olmayan kim ve nasıl saptanacağı konusunda bir açıklık bulunmayan kurallar ile Devletin bir müsteşarlığının yetkilendirilmesi, yürütmenin emrine verilmesi Anayasanın emredici ve önceki dilekçemizde arz ettiğimiz maddelerine aykırılık teşkil ettiği muhakkaktır.

Anayasanın 7 nci maddesinde 'yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez.' hükmü yer almaktadır. Söz konusu düzenleme yürütmeye asli düzenleme yetkisi verdiğinden Anayasanın 7 nci maddesine açıkça aykırılık taşımaktadır.

İlgi yazının 3 üncü maddesinde belirtilen hususlar: İlgi yazının 3 üncü maddesinde, 9 uncu maddenin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendindeki 'yaptırmak' sözcüğünün Anayasaya aykırılığına ilişkin belirtilen eksiklikler aşağıda tamamlanmıştır.

Dilekçemizin dava konusunu bölümünde ve 2. sayfada yer alan anılan kanununun 9 uncu maddenin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinin (2) numaralı alt bendindeki 'yaptırmak' ibaresi; aynı şekilde Dava dilekçemizde iptali istenen hükümler bölümünde 10. sayfada belirtilen 'yaptırmak' ibaresi; yine aynı şekilde dava dilekçemizin 50. sayfasında yer alan 'yaptırmak' ibaresi ile dava dilekçemizin sonuç ve istem bölümünde ve 72. sayfada yer alan 'yaptırmak' ibaresinin Anayasanın 2 nci, 5 inci, 13 üncü maddelerine aykırı olduğu belirtilmiş olup, dava dilekçemizin 50. sayfasında yer alan 'İnceleme ve denetleme yapmak ya da yaptırmak' cümlesi sehven yazılmıştır. Söz konusu cümle 'Araştırma yapmak ve bu alandaki bilimsel çalışmaları desteklemek.' cümlesi yerine sehven yazılmıştır. 2. alt bendin yalnızca

'yaptırmak' ibaresi davamıza konu iptali istenen ibaredir. Söz konusu ibarenin Yüce Mahkemeye sunmuş olduğumuz dava dilekçemizde belirtilen maddelere aykırılık içerdiği kanaatindeyiz.

İlgi yazının 4 üncü maddesinde belirtilen hususlar:

Yürürlüğün durdurulması talebine ilişkin belirtilen eksiklikler aşağıda tamamlanmıştır.

Anılan kanunun tehdit ettiği ilk husus temel hak ve hürriyetlerin ihlal edilebilmesidir. Zira kanun terörle mücadele amacı altında politika ve stratejileri geliştirmek üzerine bir misyon üstlendiği için ülkede yaşayan insanların haklarının korunması konusunda tamamıyla yürütmeye bağlı olarak ve yasal koruma sınırları çizilmeden geniş ve takdiri bir çalışma ve faaliyet alanı sunmaktadır. Ülkemizde henüz kişisel verilerin korunması hususunda yasal düzenlemeler olmadığı gibi, terörle mücadele adı altında temel hak ve özgürlüklerin hukuka açıkça aykırı olarak askıya alındığı ve umursanmadığı bir gerçektir. Benzer birçok olayda AIHS'nin ihlal edildiğine dair Türkiye aleyhine AIHM'nin birçok kararı mevcuttur. Bu sebeple ayrıca,

Kurulacak teşkilat ve yapılanmayla illerde ve hatta ilçelerde dahi örgütlenilecek, bu yapı ile sınırsız sayıda ve nitelikleri yasada yer almayan personel istihdamı ve yetkilendirmesi gerçekleştirilecektir. Bunun gerek devlet yönetiminde gerekse idarenin eylem ve işlemlerindeki hukuka uygunluk ve devamlılık konularında ciddi sıkıntılar yaratacağı yine muhakkaktır. Ve ayrıca,

Her ne kadar yasada müsteşarlığın operasyonel yetkisinin bulunmadığına dair hüküm bulunmasına karşın, yasanın tümü incelendiğinde bu yetkinin var olduğu ve hatta bu yetkinin başka kuruluşlara da yaptırılabilceği bu kuruluşların denetlenebileceği gibi hükümler tehlikenin boyutunu gözler önüne sermektedir.

İstihbarat konusundaki merkezi yapı ve bu yapının yetki sınırları belirsiz bir şekilde ilçelere bile taşınması güvenlik kuruluşları arasında kaosa neden olacağı gibi bir güvenlik zafiyeti de ortaya çıkaracaktır.

Farklı müsteşarlık devlet yapısında yeni ve farklı bir örgütlenme, hiyerarşinin değiştirilmesi farklı bakanlıklara ve Anayasal kurumlara bağlı olan merkezi idare yapısı içerisinde bir arada bulunması var olan Anayasal düzenimiz içerisinde olamayacak olan birlikteliğin bu yasa ile zorla ve Anayasaya aykırı olarak oluşturulmaya çalışılması istihbarat toplama, paylaşma ve gizlilik teşkil eden birçok bilgi, belge ve dokümanın Mahkemenizce bir iptal kararı sonrası aleniyet ve ifşa ortamı yaratılmış olması kuvvetli ihtimali karşısında yine telafisi güç hatta imkansız zararların doğacağı muhakkaktır.

Arz olunan ve Sayın Mahkemenize sunulmuş olan dava dilekçemizde belirttiğimiz diğer sebeplerle anılan kanununun yürütmesinin durdurulmasını istemek zarureti doğmuştur.

İlgi yazınıza beyanlarımızı saygı ile arz ederiz."